

Сьогодні це питання є досить актуальним і вимагає впровадження нових методів і форм навчання, розробки навчальних програм з орієнтацією на забезпечення відповідного рівня освіти з метою підготовки фахівців з транспортних технологій у відповідності до потреб ринку праці в Україні та світі. Формування потреб роботодавців відбувається за рахунок постійно зростаючого попиту на перевезення вантажів та пасажирів, як у внутрішньому так і міжнародному сполученні із залученням різних видів транспорту. Характерною особливістю у підготовці фахівців з даного напрямку є вміння швидко адаптуватися до потреб ринку, володіти професійними знаннями і постійно підвищувати кваліфікацію з метою формування власної конкурентоспроможності на ринку праці.

Література

1. Тітов С. В. Інформаційно-освітнє середовище навчального закладу: розвиток засобів і способів комунікаційної й інформаційної взаємодії / С. В. Тітов, О. В. Тітова // Вісник Харківської державної академії культури. – 2014. – Вип. 43. – С. 144–150.
2. Шелестова А. М. Характеристика сучасного інтегрованого інформаційнокомунікаційного простору вищого навчального закладу / А. М. Шелестова // Вісник Харківської державної академії культури. – 2013. – Вип. 39. – С.235–241.

ЗАСАДИ СТВОРЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Калусенко В. В.

*Ірпінський державний коледж економіки та права, вул. Університетська,
31, м. Ірпінь, Київська обл., vvkalusenko@ukr.net*

У зв'язку зі змінами, які відбуваються в освіті, актуальними є питання інформатизації освітнього простору навчальних закладів. У результаті зростання інформаційних потоків постає потреба синхронізації навчального процесу, створення єдиного інформаційного середовища, спроможного його врегулювати.

Враховуючи потреби, можливості та вимоги студента щодо отримання та опрацювання інформації, у ВНЗ потрібно створити належну систему інформування студентів, забезпечити той рівень доступу до інформації, який задовольнить як потреби студентів, так і безпосередньо навчальних закладів.

Швидкий розвиток інформаційних технологій, зростання рівня володіння комп'ютерною технікою суб'єктів освітнього процесу, відкритість освітніх систем, популярність електронних освітніх ресурсів та віртуалізація навчальної діяльності, потреба в інформаційній взаємодії й контактах соціального партнерства, перехід до нової, активної форми фіксації процесу та результатів навчальної діяльності актуалізували проблему формування й розвитку інформаційно-освітнього середовища навчальних закладів [1].

Бурхливий розвиток інформаційно-комунікативних технологій не лише надав вищим навчальним закладам можливість інтенсифікувати навчальний процес, але й поставив задачу організації ефективного навчання. Це визначається можливостями інформаційно-комунікативних технологій. Їхнє ефективне застосування може забезпечити:

1. Підвищення якості навчання за рахунок використання викладачами спеціальної інформації та розширення діапазону інформаційних потреб різних категорій слухачів, забезпечення прозорості та об'єктивності систем моніторингу якості освіти.

2. Усунення територіальних бар'єрів в процесі навчання студентів за рахунок дистанційних форм навчання, забезпечення мотивованої самостійної роботи студентів при оволодінні професією.

3. Суттєве прискорення руху управлінської інформації, автоматизацію процесів організації та управління освітніми процесами.

В більшості навчальних закладів дуже багато зроблено для впровадження інформаційно-комунікативних технологій (кількість комп'ютерів, вихід в Інтернет, створення системи комп'ютерного простору тощо). Разом з тим не вдається якісно просунутись в цьому напрямі [2].

Метою створення електронного інформаційно-освітнього середовища є максимальне задоволення освітніх потреб тих хто, навчається самого широкого діапазону спеціальностей, рівнів освіти, навчальних закладів та інформаційно-освітніх ресурсів, незалежно від місця їх знаходження як студентів, так і освітнього ресурсу та послуг, яких вони потребують з використанням самих сучасних інформаційних технологій.

Задля їх задоволення вищий навчальний заклад, перш за все, має створити дієву інфраструктуру інформаційно-освітнього середовища.

Під середовищем звичаєно розуміють реальну дійсність, в умовах якої відбувається розвиток людини. Соціальне середовище має такі загальні характеристики, як: суспільний лад, система виробничих відносин, матеріальні умови життя. Як вид соціального середовища виокремлюють освітнє (навчальне) середовище – сукупність умов, при яких розгортається освітній процес і з якими вступають у взаємодію суб'єкти цього процесу [3, с. 7].

Електронне освітнє середовище дозволяє в області освітньої діяльності оптимально і якісно вирішити:

- планування освітнього процесу за різними програмами, рівнями та формами навчання;
- організацію в електронній формі навчальних заходів;
- подання навчального матеріалу та довідкової інформації;
- перехід від домінування репродуктивної діяльності до творчої та консультативної;
- надання доступу учасникам освітнього процесу до інформації, пов'язаної з плануванням, організацією та моніторингом навчального процесу;
- забезпечення комунікативної взаємодії між викладачами, студентами та управлінським апаратом;
- ефективне використання у змістовному процесі освіти навчально-методичних комплексів і матеріалів, які постійно оновлюються [2]

При створенні такого середовища слід враховувати вимоги:

- технічні: комп'ютерна техніка, наявність мережі, Wi-Fi-технології;
- програмні: питання безпеки, інтегрованість, взаємодія;
- академічні: методичне наповнення, відповідність навчальним програмам;
- соціальні: етичний, культурологічний, нормативно-правовий аспекти;
- людські ресурси: ІКТ-грамотність, психологічна готовність, наявність фахівців [4].

Середовище електронного змісту освіти включає в себе навчально-методичні комплекси, тестові завдання для самостійної роботи, методичні завдання тощо, які реалізують зміст навчальних дисциплін у відповідності до потреб формування компетенцій і т.д.

Отже, електронні освітні середовища відображають змістові складові освітніх методичних систем, формують складові освітнього середовища, здійснюють наповнення освітніх електронних інформаційних систем, призначені для використання учасниками освітнього процесу з метою і підтримки та удосконалення навчальної діяльності, функціонування та розвитку освітніх програм.

Література

1. Теоретичні аспекти створення та функціонування інформаційно-освітнього середовища сучасного позашкільного навчального закладу. Народна освіта [Електронний ресурс] / В. Ю. Гаврилюк. – Режим доступу: https://www.narodnaosvita.kiev.ua/?page_id=4261

2. Караван Ю. В. Єдине інформаційно-освітнє середовище як важливий елемент підвищення якості підготовки фахівців [Електронний ресурс] / Ю. В. Караван. – Режим доступу: <https://www.sworld.com.ua/konfer26/56.pdf>

3. Інформаційно-освітнє середовище професійно-технічних навчальних закладів : посібник / Л. А. Карташова, В. В. Юрженко, А. Г. Гуралюк [та ін.] ; за наук. ред. П. Г. Лузана. – Київ : ПТОО НАПН, 2017. – 124 с.

4. Чумак А. С. Інформаційно-освітнє середовище вищого навчального закладу [Електронний ресурс] / А. С. Чумак, Т. В. Бондаренко. – Режим доступу: https://informatika.udpu.edu.ua/?page_id=1331

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

Подласов С. О., Кузь О. П.

*Київський політехнічний інститут ім. І. Сікорського
Київ, просп. Перемоги, 37, s.podlasov@kpi.ua, apavlovkuz2016@gmail.com*

Навчання фізики студентами закладів вищої освіти технічного спрямування має на меті не тільки оволодіння ними знаннями законів природи, але й формування наукової картини світу, світосприймання в цілому та інженерного мислення. Вивчення фізики в технічному університеті ґрунтується на знаннях з фізики та математики, якими студенти повинні були оволодіти при навчанні у школі. Рівень засвоєння фізики випускниками шкіл перевіряється за допомогою зовнішнього незалежного оцінювання. Але, як відмічається ще в роботі [1, с. 80], «оскільки незалежному оцінюванню підлягають усі бажаючі випускники незалежно від типу навчального закладу, який вони закінчили, програма зовнішнього незалежного оцінювання містить мінімум тем та вимог щодо вивчення фізики в школі, адже тестові завдання повинні бути посильними випускникам закладів з мінімально допустимим обсягом навчання фізики». Більш того, в останні роки для вступу у технічні ЗВО виявляється не потрібен сертифікат з фізики, замість нього можна мати сертифікат з іноземної мови. Усе це означає, що базисні знання з фізики у студентів навіть однієї групи можуть варіюватися у широких межах. Саме тому моніторинг результатів навчальної діяльності дозволяє виявити складнощі окремих студентів в оволодінні знаннями і надати їм своєчасну допомогу.

Найбільш зручним і надійним засобом вимірювання навчальних досягнень є тестування. Оскільки в ході поточного тестування по-